

פנין עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פְּרֻשֶׁת דְּבָרִים - לְהִטִּיב עִם הַזְּוִלָּת

"ציון שְׁדָה תַּחֲרַשׁ וּירוּשָׁלַם עֵינַי תִּהְיֶה וְהָר הַבַּיִת לְבָמוֹת יַעֲר" (מיכה ג, יב)

"אבא תמיד היה אומר לי- האדם לא נברא בשביל עצמו, האדם נברא בשביל השני!". זוהי תכלית בריאת האדם!!

על מה נחרב בית המקדש? על דוקין שבעין ועל שריטה שבשפתיים. (הגמ' במס' גיטין נ"ו ע"א מספרת לנו על בר-קמצא שלאחר שבעל הבית בייש אותו והוציא אותו מהסעודה לעין כל, אף אחד מהנוכחים לא מצא לנכון להגן עליו וזאת למרות העובדה שישבו שם חכמים. על כן הוא החליט להתנקם בכל היהודים. הוא הלך למלך רומי ואמר לו: "היהודים מרדו בך". וכדי להוכיח זאת למלך ביקש ממנו שישלח איתו בהמה לקורבן ויראה שלא יקריבו אותה בבית-המקדש.

בר-קמצא עשה לבהמה מום. יש אומרים בפה ויש אומרים בעין. בעין- כדי לרמוז, כולם ראו, אבל אף אחד לא מצא לנכון להגן על כבודי. בפה- שלמרות שכולם ראו, אף אחד לא אמר לבעל-הבית שיתן לי להישאר בסעודה ולא יבייש אותי).

חורבן הבית בגלל מי שלא עוזר לשני, בגלל מי שמסתכל בעין רעה על האחר, ועינו צרה בשל חברו, ובגלל שלא אכפת לו מהשני. בגלל מי שהפה שלו מעלה צחנה מרוב דיבורים על פלוני ועל אלמוני.

מבקשים מאיתנו עין טובה ולשון נקיה. יהי רצון שנתקן את דרכנו וניטיב עם הזולת ונזכה לבניין בית מקדשנו במהרה בימינו. אמן.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

פנין לבת

ע"ג	19:06	20:18	21:11
ת"א	19:24	20:15	21:08
מיכה	19:27	20:18	21:11
ב"ב	19:24	20:15	21:08

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעיה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה שאול בן סילביה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעיה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

ואמרת הגמרא (יומא ט ע"ב): בית ראשון חרב בעקבות עבודה זרה, שפיכות דמים וגילוי עריות. בית שני נחרב על שנאת חינום.

שואלת הגמרא: איזה מהם חמור יותר? עונה הגמרא: "בירה תוכיח" (בית-המקדש נקרא 'בירה'). אומר רש"י: "בניין הבית... שלא חזר לנו, וחזר לראשונים".

ממשיכה הגמרא ואומרת: "ראשונים (בבית ראשון) שנתגלה עוונם (שהתגלה עוונם על ידי תוכחות הנביאים)- נתגלה קיצם (הנביאים ניבאו כי יגאלו לסוף שבעים שנה ובית-המקדש השני יבנה), אחרונים (בבית שני) שלא נתגלה עוונם- לא נתגלה קיצם".

דברים אלו אינם מובנים: אם הבית השני נחרב על שנאת חינום, הרי שהתגלה עוונם! ובגלל חטא זה חרב הבית השני. אם כן, מדוע לא התגלה קיצם?! מדוע לא גילו לנו מתי יבוא המשיח ויבנה את בית-המקדש השלישי?

מסביר המהרש"א: "היתה השנאה בליבם. היו נראים כאוהבים, שותים ושמחים זה עם זה, אבל בליבם היו שונאים". כל אחד חיך לחבירו, אבל לא ידעו באמת לפרגן אחד לשני, לחשוב על הזולת, ולהיטיב עם האחר.

יהודי זה אדם, שידוע שכל מה שיש לו- זה בשביל לתת לאחרים. יהודי זה אדם שידוע שכל מה שהוא עושה - זה בשביל להיטיב עם השני.

הגאון רבי איצ'לה וולוז'ינר (רבה של וולוז'ין וראש הישיבה), הבן הרביעי של הגאון רבי חיים איצקוביץ הידוע בשם ר' חיים מוולוז'ין כתב בהקדמה לספרו של אביו 'נפש החיים':

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

- זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
- הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
- לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

- לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר
- לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה - צום תשעה באב

מהו יום תשעה באב ובאיזה מקרים פטורים מתענית זו?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון מספרו 'הכשרות למעשה':

תשעה באב הוא יום תענית מדרבנן ושיא תקופת האבלות של ימי בין המיצרים. תענית זו היא החמורה מבין ארבע התעניות על חורבן בית המקדש. בניגוד לכל שאר התעניות מדרבנן שמתחילות בבוקר, תענית זו מתחילה בערב וכוללת את כל חמשת העינויים שיש ביום כיפור. התענית כוללת גם מנהגי אבלות מיוחדים, כגון: ישיבה על הרצפה ואיסור לימוד תורה. בתחילת התענית נוהגים לקרוא בציבור את מגילת איכה. במשך היום נוהגים לומר קינות על חורבן הבית ואסונות אחרים.

הכל חייבים בתענית תשעה באב- אנשים ונשים. נער מגיל בר-מצווה וכן נערה מגיל בת-מצווה חייבים להתענות. נשים מעוברות מתענות, אלא אם כן יש בעיה רפואית, כגון: חוסר דם, לחץ דם גבוה וכדו'. ומכל מקום, מעוברת שלא מרגישה טוב, יכולה לשתות מים כדי שלא לגרום נזק לעובר.

נשים מיניקות פטורות מהתענית עד שלושים יום מזמן הלידה, ולאחר מכן חייבות לצום, למרות שכתוצאה מהצום החלב מתמעט. וכל חולה, אף שאין בו סכנה- פטור מלהתענות, כלומר, מי שנפל למשכב מחמת חולי, או שיש לו חום וכן מי שיש לו סכרת למעלה מהרגיל, או לחץ דם גבוה. (בכל מקרה יש לעשות שאלת רב לאחר התייעצות עם הרופא). אבל סתם מיחוש אינו פטור מן התענית.

מתי יש להוכיח

מסופר על האדמו"ר הרב יוסף יצחק שניאורסון מליובאוויטש, שהגיע לבית הרפואה. לאחר בדיקה קצרה הרופא נאלץ להזריק לרב זריקה. האדמו"ר עקב בדריכות אחר ההכנות של הרופא והאחות. הם ניקו ידיים בחומר מיוחד, לקחו את המחט מאריזה סטרילית וניקו את המקום באלכוהול, שלא יחדרו חלילה חיידקים לגופו.

הרב אמר למזכירו, שניתן ללמוד מזה מוסר השכל חשוב מאוד: לפני ש'דוקרים' מישהו אחר (לפני שמוכיחים אדם על מעשה לא טוב שעשה), צריך שהתוכחה תהיה סטרילית וללא נגיעות אישיות, שאם לא כן עלולים דברי התוכחה יותר להזיק מאשר להועיל...

כחו של דבור

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'ווי העמודים' ויש בו כדי ללמדנו מהו כוח הדיבור ועד כמה אנחנו עשויים או עלולים לשנות את חיי האדם בדיבור אחד. מנהל בית-ספר באזור השרון ראה, כי אחת מהילדות מגיעה כל יום עם הסבא שלה ולא עם הוריה. יום אחד הוא פנה לסבא ושאל לפשר העניין.

הסבא הסביר, כי בתו חולה וכי חתנו נמצא בבית האסורים, והוא דואג לנכדתו במקומם. כאשר הבין המנהל, שהסבא לא במצב כלכלי טוב, הוא שאל אותו ממה הוא מתפרנס. הסבא לא רצה לענות, והמנהל התעקש לדעת ואמר שברצונו לעזור לו. הסבא סירב לענות, והמנהל התעקש שוב, עד שהסבא גילה ממה הוא מתפרנס: "אני גנב!".

הסבא התחיל לתת למנהל שיעור קצר על 'פרנסתו': "אני מוצא משפחות, שיש להן אירוע משפחתי כגון חתונה או בר-מצווה, ואז מגיע לבית הריק בזמן האירוע, גונב רק את הכסף ואת התכשיטים, ומשתדל מאוד להשאיר את הבית מסודר ונקי כמו קודם, וחי' לא לגרום נזק מיותר..."

"אספר לך על מקרה מיוחד, שקרה לי לאחרונה. פרצתי לבית, ולמרות החושים המיוחדים שיש לי למצוא תכשיטים וכסף, לא מצאתי כלום, פשוט כלום. ניגשתי למקרר וראיתי שהוא ריק. הבנתי מיד שמדובר במשפחה חסרת כל. רחמי נכמרו עליהם, הוצאתי שטר של מאתיים שקלים מכיסי, הנחתי על השולחן ועזבתי את הבית."

המנהל התפעל מהסיפור ואמר לסבא: "אתה צדיק!". ענה הסבא באנחה: "איזה צדיק?! אני סתם גנב רשע!". עברו מספר ימים, והסבא התקשר למנהל ואמר לו: "הרסת לי את הפרנסה! בגלל שאמרת שאני צדיק, זה רודף אותי כל הזמן, אני אומר לעצמי, איך הוא אומר שאני צדיק, הרי אני פורץ לבתים של אחרים וגונב בקביעות?! אני לא מסוגל יותר לגנוב". המנהל שמע זאת והחליט לעזור לו. הוא מצא לו משרה מקצועית, וכך הגנב לשעבר הפך להיות עובד למופת, שמבקש לספר את סיפורו ולחזק אנשים.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

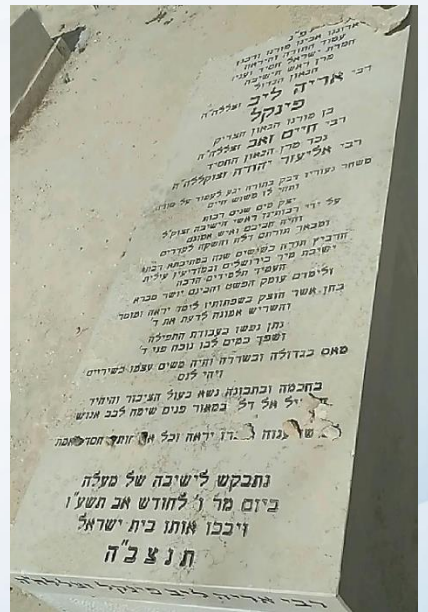
אם ראשונים כמלאכים – הגאון הרב אריה ליב פינקל זצ"ל

הגאון הרב אריה ליב פינקל זצ"ל - נולד ב-י"ד אב ה'תרצ"א (1931) בתל אביב. למד אצל מלמד פרטי ששכר אביו ובמכינה 'אור התלמוד'. לאחר מכן היה מראשוני התלמידים בישיבת פוניבז'. לאחר שאביו התמנה למשגיח בישיבת מיר עבר ללמוד בה ושם התפרסם בגדלותו ובצדקותו המיוחדת.

בגיל 24 התחיל למסור שיעורים והרביץ תורה ברבים. בשנת ה'תשמ"א (1980), שנתיים לאחר פטירת הגאון הרב חיים שמואלביץ, התחיל למסור שיחות בהיכל ישיבת מיר ובהמשך מונה לכהן בה כר"מ ומשגיח. בקיץ ה'תש"ס (2000) הקים הרה"ג ר' נתן צבי פינקל את ישיבת מיר במודיעין עילית, ומינה את רבינו לעמוד בראשה. הוא מסר שם שיעורים ושיחות, בנוסף לשיחות בישיבה בירושלים. בהמשך מונה כחבר מועצת גדולי התורה של דגל התורה. בחשוון ה'תשע"ה (2014) מונה לחבר נשיאות 'ועד הישיבות'.

שימש כחבר נשיאות ארגוני הצדקה 'קופת העיר בני ברק', ו'ועד הרבנים לענייני צדקה', ועמד מסעות תפילה לקברי צדיקים באירופה. כיהן גם כנשיא ארגון 'אבות ובנים'. היה חבר בנשיאות 'מפעל הש"ס העולמי'. כיהן כנשיא תנועות 'בני עליה' ונשיא 'איחוד בני הישיבות' אחוזת ברכפלד. שימש כבעל תפילה בימים נוראים בישיבת מיר במשך כחמישים שנה. פעמים רבות היה פורץ בכני בתפילותיו.

גאון וצדיק. כל תלמיד היה אצלו כבן. נפשו היתה קשורה בנפש תלמידיו. היה מופרש במשך כל שנותיו מכל ענייני העוה"ז. נפטר ב-ו' אב ה'תשע"ו (2016). חי כ-85 שנים. הלווייתו יצאה מישיבת מיר ברכפלד ועברה דרך ישיבת מיר בירושלים כשבכל אחד מהמקומות ליווהו למעלה מ-50,000 אנשים. ציונו בהר-המנוחות בירושלים. במודיעין עילית נקרא על שמו כולל 'רינת אריה'.

סבא (מצד האב): ר' אליעזר יהודה. **אביו:** ר' חיים זאב (משגיח בישיבת מיר). **אימו:** מרת לאה לבית אייבשיץ (מצאצאי הגאון רבי יהונתן אייבשיץ). **נשותיו:** מרת אסתר גיטל (זיווג ראשון- בת ר' שמואל אהרון יודלביץ. נישא בשנת ה'תשי"ג-1953), מרת חנה קרסניצקי לבית רוטשילד. **מרבותיו:** הגאונים אביו ר' חיים זאב, סבו ר' אליעזר יהודה, ר' נחום פרצוביץ, ר' חיים קמיל, ר' יצחק אייזיק שר ור' חיים שמואלביץ (דודו). **חברותא:** הגאון ר' ברוך דב פוברסקי, ר' יששכר מאיר (ראש' ישיבת

הנגב). **ילדיו:** הגאונים ר' בנימין (משגיח בישיבה, לשעבר ר"מ בישיבת מיר ברכפלד), ר' נתן צבי (ר"מ בישיבת לייקווד לצעירים בירושלים), ר' חיים זאב (ר"מ בישיבת מיר), מרת לאה מיזל (נישאה לר' סער מייזל, ראש בית המדרש של 'האנציקלופדיה התלמודית' ומעוריקה), חתנו ר' אברהם שפירא (ר"מ וראש חבורה בישיבת מיר). **מספריו:** **יהר יראה**- שיחות מוסר, על סדר קנייני תורה, דעת ומוסר, מאמרים בענייני גלות וגאולה **יבוא שילה**- שיחות בנושא שבת ואמונה **יקובץ בקוראי שמו**- משיעוריו על מסכתות נדרים וכתובות **שיעורי רבי אריה**- על מסכת יבמות.

יפר הגאון ר' אליעזר טורק: בשנים בהן התגוררה משפחת פינקל ברחוב מלאכי בירושלים, ישב הגאון רבי אריה פינקל יום אחד בשולחן בסלון ולמד תורה בשקידה רבה. לפתע נשמעו קולות רמים של קדיחה מהקומה העליונה. בדקות הראשונות תהה רבינו לפשר הקולות, אך דקות ספורות לאחר מכן, קילופי הסיד ונפילת הטיח מהתקרה הראו בברור את המתרחש מעל לראשו. "מה זה?", שאל רבינו את הרבנית, "מדוע נשמעות דפיקות מלמעלה? הכל בסדר?" - "הכל בסדר", השיבה הרבנית, "רק השכן מלמעלה משפץ ומרחיב את דירתו בחדרים נוספים".

חיך קל עלה על פניו הטובות של רבי אריה. הוא קם ממקומו, סגר את הגמרא שבה היה עסוק, לבש את החליפה, חבש את הכובע ועלה למעלה. הנקישות על הדלת בקושי נשמעו בהמולת הבניה. רק לאחר דקות ארוכות שמע אותן אחד הילדים וניגש לפתוח את הדלת. "אבא נמצא?", רבינו שאל. "אבא! אבא!", קרא הילד בחלל הבית, "השכן הרב פינקל בדלת". סומק קל עלה על פני השכן. 'הרב פינקל?! הוי! הרי כלל לא סיפרתי לו על הבניה המתוכננת... מי יודע מה הוא הולך לומר לי עתה...!' הרהר בליבו.

אולם, כאשר הוא ניגש לדלת, היתה לו הפתעה, והוא גילה מחזה אחר לגמרי: "שלום עליכם", קיבלו רבינו במאור פנים, ולחץ את ידו בחמימות, "כל כך שמחתי לשמוע שהתחלתם לבנות! כבר מזמן תהיתי ביני לבין עצמי, כיצד אתם מצליחים להסתדר בדירה קטנה כל כך...". "ראו", המשיך רבי אריה בדבריו, "אני מתאר לעצמי שהבניה והשיפוץ עולים לכם סכום כסף גדול, אך לסייע לכם בכסף איני יכול. גם לי עצמי אין. אבל אם אתם זקוקים שאחתום על ערבויות להלוואות וכדומה, אוכל גם אוכל, ובשמחה!..." עוד מילה טובה, עוד לחיצת יד, וכבר ירד רבי אריה חזרה לביתו ולתלמודו.

והשכן? עומד בפתח הבית, מביט בתימהון על שכנו היורד במדרגות, כשהוא שקוע בהרהורים: "ורבי אריה פינקל ומשפחתו? כיצד הם מסתדרים בבית קטן וצפוף כל כך? והשאלה הגדולה יותר, כיצד רוכשים כזאת עין טובה? לראות אך ורק את טובתם של אחרים?...". כשאחד מבני הבית הביע מעט תרעומת על הבניה, השיב לו רבי אריה בפליאה: "אם השכן שבונה היה הבן שלנו, גם כן היינו מתנגדים?". מעניין לציין כי הבניה גרמה להאפלת הסלון בביתו של רבינו ומעוצמת הבניה נשברה האינסטלציה בבית רבינו.

בני הבית כעסו, אך רבינו לא הרשה בביתו לדבר מילה אחת כנגד השכן ומעולם לא הזכיר ואפילו ברמז קל את ההפרעה הגדולה והנזקים החמורים שנגרמו לו בעקבות הבניה. (מעובד מתוך 'אוצרותיהם אמלא')

הַיְהוָה דָן כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוֹת

התנאי אם כן התגלה כסחיטה של ממש! מובן, שהשידוך ירד מהפרק, שכן מדובר במשפחה כלל לא תמימה ובעלת מידות טובות, סחטנים המנסים למכור את בנותיהם תמורת דירות ובצע כסף.

לאחר כשנה קיבלנו חיזוק להבנה שלנו. הם השתדכו עם משפחה טובה, אך כלל לא עשירה בלשון המעטה, וכמובן לא קיבלו מהצד השני דירה.

בנו ב"ה מצא את זיווגו בשעה טובה ומוצלחת לאחר כחודשיים. שידוך טוב, יפה והגון. והזוג המאושר בנו בית של תורה ומידות טובות וזכו לבנים ובנות ההולכים בדרך ה'.

אחת-עשרה שנים לאחר מכן יצא לאחד מהחתנים שלנו לשוחח עם אחיה הגדול של אותה בחורה שרצו לשדך לבנו, ושבשעתו המשפחה שלה ניסתה לסחוט מאיתנו דירה.

השיחה התגלגלה למגוון נושאים והגיעה גם לנושא של בין אדם לחבירו וכבוד האדם - "ואהבת לרעך כמוך" - וסיפורים שונים התגלגלו בנושא.

ואז, האח הגדול סיפר לפי תומו, **מבלי שידע למי הוא מספר זאת**, סיפר מופלא, שהתרחש עם אביו. האבא נפגש לפני כאחת עשרה שנים עם בחור משודך כדי לבדוק, האם הוא מתאים להתחתן עם בתו.

כאבא של בנים וחתנים תלמידי חכמים, הוא רצה בחור כזה בשביל בתו. לאחר כשעה של לימוד הבחין, שהבחור לא ממש בכיוון של לימוד תורה בהתמדה. הוא אומנם ראה, כי הבחור המשודך ידע ללמוד מצוין. אך אינו מתאים לו.

לפיכך הוא החליט להוריד את השידוך מהפרק. לפגוע בבחור או במשפחתו - חלילה, כמובן לא שייך! אם כן, איך מורידים את השידוך מהפרק?!

הוא חשב על כך במשך מספר שעות! ובסוף החליט להמציא דרישה חצופה מאוד, **שהמשפחה של הבחור ימנעו דירה שלימה על חשבונם.**

הוא ידע שבעקבות דרישה זו יחשבו עליו, שהוא סחטן. אולם הוא גם ידע, שלאחר הדרישה המופרזת, הצד השני הוא זה שיוריד את הצעת השידוך.

הוא עשה מעשה אצילי זה, רק כדי שלא לפגוע בשמו הטוב של הבחור או במשפחתו.

כשחזר החתן וסיפר את מה שאירע 'מאחורי הקלעים', התרגשנו מאוד. היה זה בשבילנו פרק מאלף בהבנת המשנה: **"הו' דן את כל האדם לכף זכות!"** (מסכת אבות פרק א משנה ו).

עד כמה עלינו לדון את הזולת לכף זכות - זאת לא ניתן לתאר ולשער. לעיתים רבות, למרות שאנחנו רואים בעצמנו את המעשה, אף על פי כן עלינו להיזהר לא לשפוט את הזולת לפני שנברר את הדברים עד הסוף.

כפי שנראה ונלמד מהסיפור שלפנינו, המעובד מתוך **'האמנתי ואדברה'**, יתכן מאוד שבסוף עד כמה עלינו לעיתים להרחיק לכת כדי לזכות את הזולת בדיון.

לפעמים לאחר שנברר, נחקור ונבדוק את העניין לאשורו - נגלה, כי הלך הדברים אינם כפי שחשבנו. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

בנו יעקב יוסף נ"י היה כשנתיים בפרק 'האיש מקדש'. מדובר בבחור נעים הליכות, יודע ספר, בעל תפיסה מהירה ובעל מידות טובות.

מטבע הדברים קיבלנו מספר הצעות שידוכין. אולם, לצערנו כל ההצעות ירדו מהפרק - כל אחת מסיבה אחרת. עד שהגיעה הצעה חדשה.

ביררנו על המשפחה והסתבר, שמדובר במשפחה טובה ומיוחדת מדרום הארץ, שרוב ילדיה כבר נישואים, ובנו ב"ה בתים של תורה ויראת שמיים.

ההצעה קסמה לנו מאוד ולפי דברי השדכן, גם הם היו באותה דעה. השידוך התקדם לרצון שני הצדדים ואבי המשודכת ביקש להיפגש אישית עם בנו.

בשמחה רבה שלחנו את הבחור והם נפגשו בבית-כנסת שקט. הם פתחו שם גמרות והתחילו ללמוד בצוותא. הבן חזר הביתה בשעות הערב נרגש וסיפר, שהם למדו כשעה בחברותא והיה נחמד מאוד.

הכל היה נפלא ומעודד עד ש...

בבוקר למחרת התקשר השדכן ואמר, כי הכל מוסכם לקראת סגירת השידוך, אך למחותנינו לעתיד יש עוד תנאי אחד קטן, והערב כבר ניגש בעז"ה לווארט. (מדובר במפגש בין שני הצדדים בו קובעים את תנאי החתונה וכיצד כל צד יעזור לזוג הצעיר העומד להקים את ביתו).

"בשמחה", ענינו, "עד חצי המלכות". **אך הפעם היה מדובר בכל המלכות.**

התנאי ה'קטן' התגלה כדרישה נועזת של דירה שלימה על חשבוננו. לא פחות! בטענה שכך קיבלו כל בנותיהם, שנישאו עד היום.

בירור ארוך ומקיף גילה, שלפחות אצל חלק מבנותיהם לא רק שלא נתנו דירה, אלא הצד השני בקושי השתתף בהוצאות החתונה.

לע"נ	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתי בן אסטריא טאון זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל
	הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
	אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
	אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	ר' עוליאל ישוניה בן סטה מקנין זצ"ל
	יצחק בן חביבה ז"ל	נעמי בת כותון ע"ה	דורו יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
	דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	דוד בר חסיבה ז"ל
	סוליקה בת עישה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל	חווה בת יעקב צבי ע"ה
	סלים בן פרחת ז"ל	רחל רפאת בת השמת ע"ה	יצחק יצקן בן רחל ז"ל
	יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחת ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
	ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
	מישא אסתר בת זהרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה
	אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל

